

ZKUŠEBNÍ ŘÁD PRO ZKOUŠKY HONIČŮ

Zkušební řád pro zkoušky honičů (ZH), barvářské zkoušky honičů (BH) a individuální honičské zkoušky slovenských kopovů (IHZ-SK).

ÚVOD

Zkoušky honičů (ZH) a barvářské zkoušky honičů (BH) kvalifikují psa k lovu a dosledu spárkatě zvěře se zvláštním zaměřením na náročný lov a dosled zvěře černé a vysoké.

Zkoušky honičů musí být pořádány jako dvoudenní. Barvářské zkoušky honičů a individuální zkoušky honičů SK jsou jednodenní. V jedné skupině může být nejvýše 6 psů, na IZH-SK bude připuštěno jen 6 psů na celé zkoušky. Přednost na IZH-SK mají kandidáti chovu - zkouší se zde podle platného zkušebního řádu pro honiče, ovšem jen z vybraných disciplín - viz tabulky z IZH-SK. Tyto zkoušky se budou konat výhradně při společném lovu na černou zvěř. Jen v případě, že pes nebude mít možnost prokázat během lovu ostrost na divočáka, vyzkouší se tato disciplína jako ochota k práci na černou zvěř dle zkušebního řádu pro honiče.

Psi musí na zkouškách prokázat přiměřenou ostrost na zvěř černou a vysokou, což je základní předpoklad možnosti využívání psa k dosledu postřelené zvěře černé a vysoké. Ke zkoušce ZH jsou připuštěni honiči, dále malá plemena psů (jezevčící, teriéři, lovečtí španělé). Psi, kteří opakovaně napadají ostatní psy, jsou ze zkoušek vyloučeni.

Kvalifikaci pro další loveckou upotřebitelnost mohou honiči získat absolvováním zkoušek podle zkušebních řádů pro zkoušky teriérů, jezevčíků (PZ, LZ, BZ, VZ) nebo podle zkušebního řádu pro zkoušky barvářů - předběžné zkoušky barvářů (Pb). Honiči se mohou zúčastnit zkoušek vloh teriérů a jezevčíků.

Individuální zkoušky honičské Klubu slovenského kopova mohou převzít i další kluby honičů, případně si upravit vhodné disciplíny do tabulky - musí to být disciplíny ze ZH nebo BH popsané v tomto zkušebním řádu.

PŘEDMĚTY ZKOUŠEK:

Nos

Kvalitu nosu posuzuje rozhodčí v průběhu celých zkoušek. Tuto možnost má rozhodčí zejména, když sleduje psa při honění zajíce, podle toho jestli stopu častěji ztrácí, podle odmlk při hlášení, nebo také podle rychlosti s jakou pes dovede vyhledávat zajíce po stopách, které vedou k zaječímu loži apod. Při slabším nosu je obvyklé, že i déle hledá svého vůdce.

Rozhodčí musí přihlédnout k okolnostem, které mohou práci psa ovlivnit (silné mrazy, mimořádné sucho, chemické postřiky a nátěry, pokrývky zmrzlého sněhu apod.).

Hledání

Zkouška se provádí na společném honu nebo naháňce. Do leče se může vypustit najednou nejvíce 6 psů. Vůdce při zahájení leče vypustí psa a pozvolna prochází lečí jako honec. Pes se má po vypuštění z řemene na příkaz k hledání snažit co nejrychleji najít zvěř. Přitom pes musí vnikat do houštin a zvěř vyhledávat v přiměřeně velkém prostoru leče. Přítomnost vůdce si má pes v určitých intervalech, asi po 5 minutách, pokud nehoní zvěř, ověřit a řídit se směrem honěné leče. V případě, že se vyskytnou překážky, hlavně při nedostatku zvěře, rozhodčí jsou oprávněni přidělit psům náhradní práci, tzn. nechají psy hledat v jiném vhodnějším prostoru.

Hlavní chybou je, když se pes zdržuje jen v blízkosti vůdce, vyhýbá se houštinám a krytinám, neorientuje se podle vůdce a neprojevuje dostatečný zájem o stopy. Pes, který se od vůdce

nevzdaluje více než 100 m, aby hledal ve větším prostoru, musí být hodnocen nejvýše známkou 1. Pokud se zkoušky honičů konají se zaměřením na prokázání práce na černou a vysokou zvěř, musí pes projevovat soustavný zájem o vyhledávání této zvěře a omezit zájem o srnčí zvěř.

Další chyby: pes nehledá zvěř nosem, ale zrakem a sluchem, spoléhá se na vyhledání zvěře dalším psem, zdržuje se dlouho v místech, kde se zvěř pásala nebo na stanovištích zvěře apod.

Nahánění

Nahánění se zpravidla rozumí sledování teplé stopy zvěře. Je jednou z nejdůležitějších vlastností honiče, která je mu vrozená. Nejlépe je možno nahánění psa posuzovat na teplé stopě zajíce v lesních porostech. Pes je nucen vypracovat stopu se všemi úskoky a kličkami. Práci psa na teplé stopě posoudí rozhodčí podle hlášení psa. Pes, když ze stopy sejde, odmlčí se. Podle délky odmlky může rozhodčí posoudit kvalitu nosu a také zkušenost s jakou pes dovedl svých nosových vlastností využít. Krátké odmlky do půl minuty se nepočítají. Pes má při nahánění upřednostňovat tu zvěř, která je při nahánkách se psem lovena. Je to hlavně zvěř černá a vysoká, liška, zajíc apod. Srnčí zvěř pes nahánět nemá. Krátké pohnění srnčí zvěře do 5 minut nemá na snížení známky vliv. Pokud však pes upřednostňuje srnčí zvěř a honí ji déle jak 5 minut, je hodnocen z nahánění nejvýše **známkou 2**. Pokud pes honí tuto zvěř déle jak 30 minut a neuposlechl přivolačací signál, má to za následek vyloučení honiče ze zkoušek. Při kontaktu s divočáky a vysokou nestačí krátké hlášení a vracení se, pes má při divočákovi a vysoké setrvat a vytrvale hlásit - není žádoucí bezhlavé útočení.

Celkově se žádá rychlé hledání a pomalejší vytrvalé nahánění.

Hlasitost

Posuzuje se vrozená vlastnost psa hlásit pronásledovanou zvěř na čerstvé stopě.

Tato disciplína se hodnotí společně s disciplínou nahánění. Čerstvou stopu vyhanané zvěře má pes sledovat a soustavně hlásit.

K odmlce dojde, když pes stopu ztratí a když ji znovu najde, hlasitě ji sleduje dále. Podle soustavnosti hlášení se hodnotí **známkou 4 nebo 3**.

Pokud pes při sledování teplé stopy hlásí jen nepravidelně, zpravidla když se ke sledované zvěři právě blíží, hodnotí se **známkou 2**.

Pokud pes zahlásí jen krátce, když zvěř vyrazí, je výkon hodnocen **známkou 1**.

Pokud pes na teplé stopě nehlásí, nebo hlásí jen zvěř, kterou má v dohledu, nebo zvěř která se psovi staví, hodnotí se **známkou 0**.

Ze zkoušek se vylučují psi, kteří hlásí při nejmenších vzrušení naplano - tzv. balamucení.

Dosled černé a vysoké zvěře na uměle založené nepobarvené stopě

Na zkouškách honičů se pes prvořadě přezkouší na umělé založené nepobarvené a alespoň 3 hodiny staré stopě divočáka nebo vysoké. Pokud by se prováděl skutečný dosled postřelené zvěře, bude tato ohodnocena pomocnou známkou a přičtena ke známce výsledné.

Účelem je přezkoušet honiče z dosledu postřeleného divočáka nebo vysoké zvěře na řemeni 5 m dlouhém na vzdálenost 650 kroků. Stopa divočáka nebo vysoké zvěře se zhotoví spárkami ze zadních běhů střeleného divočáka živé váhy nejméně 50 kg nebo vysoké zvěře. Časový limit zkoušky je 1 hodina. Stopní dráha je 650 kroků dlouhá se dvěma změnami směru postupu pod úhlem asi 45 - 50 stupňů. Asi po 400 krocích se zálomkem označí lože, odkud se pes vypouští při dosledu jako hlasič nebo oznamovač. Na konci dráhy musí být položena vyvrhnutá a zašitá černá nebo vysoká zvěř. Označení stopní dráhy musí být neviditelné pro vůdce psa. Konec stopní dráhy má být v řídkém porostu, aby rozhodčí měli možnost sledovat chování psa u střelené zvěře.

a) vodič (dosled na řemeni)

Pes pracuje na rozvinutém barvářském řemeni, je nasazen na označený nástřel a naveden na směr stopní dráhy. Rozhodčí sledují zájem psa o stopu, její sledování bez nutnosti opravného nasazování. Pes pracuje přímo na stopě, nebo může jít „pod větrem“, do vzdálenosti 20 m od stopy. Větší vzdálenost se posuzuje jako sejití ze stopy, následuje opravné nasazení psa a snížení známky o jeden stupeň. Asi 100 kroků od založené zvěře je označené místo, kde vůdce vypustí psa z řemene a nechá divočáka volně najít. Vůdce zůstane na místě a rozhodčí sleduje psa, jak se chová u střelené zvěře - není nutno zkoušet jako samostatnou disciplínu.

b) hlasič (dosled volně)

Pes pracuje na stopě divočáka prvních 400 kroků na barvářské řemeni jako vodič a na pokyn rozhodčích má být na označeném místě uvolněn z řemenu s pokynem, aby zvěř našel a hlásil.

Za spolehlivého hlasiče je možno považovat jen takového psa, který volně nalezenou zvěř na místě vytrvale hlásí až do příchodu vůdce. Pes musí do 10 minut po vypuštění začít hlásit zvěř. Musí se rozpoznat skutečné hlášení od občasného zaštekání psa při zvěři z rozčílení nebo strachu. Pokud pes neobstojí jako hlasič, anebo ke zvěři nedojde, musí zbytek stopní dráhy vypracovat na řemeni a celá práce se hodnotí jako dosled vodiče na řemeni se snížením známky o jeden stupeň.

c) oznamovač (dosled volně)

Před nástupem musí vůdce oznámit rozhodčím jakým způsobem mu pes oznámí nalezení zvěře, nebo jak ho k němu přivede. Honič pracuje prvních 400 kroků na stopě na řemeni, na pokyn rozhodčích psa uvolní s rozkazem zvěř hledat.

Rozhodčí hodnotí práci na řemeni a potom potřebný čas na volný dosled a oznámení zvěře vůdci do 10 minut od vypuštění. Pes následně musí dovést vůdce ke střelenému kusu zvěře. Zde je rovněž možno odzkoušet chování psa u střelené zvěře.

Pokud pes na posledním úseku neobstál jako oznamovač, musí zbytek dráhy vypracovat jako vodič na řemeni a bude takto ohodnocen se snížením známky o jeden stupeň.

Úspěšný dosled jako „hlasič“ nebo „oznamovač“ se zapíše do průkazu původu v rubrice „Poznámka“ při konečném vyhodnocení zkoušek.

Dosled černé a vysoké zvěře na šlapané a současně na uměle založené pobarvené stopě, staré nejméně 4 hodiny

Stopní dráha má být dlouhá 650 kroků se dvěma změnami směru, s úhlem menším než 90 stupňů. Časový limit vypracování stopy je 1 hodina. Je zakládána spárky černé nebo vysoké zvěře a do stopy se současně kape barva.

Pro založení jedné stopní dráhy se použije 0,3 l barvy z divočáka, vysoké zvěře nebo vepřové krve. Vzdálenost jednotlivých stopních drah musí být nejméně 150 m od sebe. Místo počátku stopní dráhy se označí číslem na stromě, místo nástřelu pak zálohem. Směr stopní dráhy prvních asi 15 m se vyznačí na stromech zepředu, dále jsou stromy na stopní dráze vyznačeny z opačné strany pro kontrolu rozhodčích, aby je vůdce neviděl. Hodina založení stopní dráhy je vyznačena na lístku na stromě u čísla stopní dráhy. Stopní dráha se ve vzdálenosti asi 400 kroků označí jako lože, od kterého se volně vypustí pes, který je rozhodčím předem nahlášen jako hlasič nebo oznamovač, aby zbývající část barvy vypracoval pes samostatně. Další lože se označí ve vzdálenosti asi 550 kroků na stopě, odkud bude vypuštěn pes, který pracuje na stopě jako vodič na barvářském řemeni. Zbývajících 100 kroků je již viditelně označeno na stromech až po místo, kde je položen kus zvěře. Rozhodčí sleduje vypracování stopy volně vypuštěného psa a také může

sledovat chování psa u zastřelené zvěře, pokud k tomu není určen jiný rozhodčí ukrytý v blízkosti zhaslého kusu.

Před nasazením psa na práci na barvě musí předem vůdce oznámit rozhodčímu způsob práce psa (vodič, oznamovač, hlasič).

a) vodič (dosled na řemeni)

Pes je nasazen na označený nástřel, naveden na směr stopní dráhy a pak pracuje na plně rozvinutém 5 m dlouhém barvářském řemeni. Pes pracuje buď přímo na stopě, nebo může jít pod větrem i několik metrů, ale od stopní dráhy by se neměl vzdálit více než 20 m, což se při překročení posuzuje jako sejítí ze stopy. Pokud pes sejde ze stopy, rozhodčí nechá psa opravit, znovu nasadit na stopu. Každá oprava má za následek snížení známky o jeden stupeň. Pes nemá jít příliš rychle, aby mu vůdce stačil normálním krokem. Pes, který pracuje jako vodič, bude na příkaz rozhodčího vypuštěn ve vzdálenosti 550 kroků od nástřelu z druhého lože, aby zbývajících 100 kroků ke kusu vypracoval stopní dráhu sám.

b) hlasič (dosled volně)

Stopní dráhu vypracovává pes na barvářském řemeni asi 400 kroků po první lože. Odtud na povel rozhodčího vůdce psa vypustí volně, aby zbytek stopní dráhy vypracoval sám, rozhodčí a vůdce zůstanou na místě. Pes má dojít ke kusu do 10 minut a začít u něj hlásit. Hlášení psa musí trvat do doby příchodu vůdce (asi 5 - 7 min). Nedostatečné hlášení se hodnotí nižší známkou. Selže-li pes jako hlasič, musí se nechat do 10 min. přivolat (od doby vypuštění psa) a dosled do prvního lože provede znovu, ale jako vodič. Znamka z výkonu se sníží o jeden stupeň.

c) oznamovač (dosled volně)

Stopní dráhu vypracuje pes na barvářském řemeni po první lože, což je asi 400 kroků a na příkaz rozhodčího je pes vypuštěn, aby zbytek dráhy vypracoval ke kusu sám. Druhý rozhodčí, který je dobře ukrytý nedaleko zhaslého kusu, sleduje jestli pes ke zvěři došel a ověřil si ji. Když pes od kusu odejde, oznámí to signálem rozhodčímu, který čeká u první lože. Pes se má do 10 min. vrátit k vůdci a naučeným způsobem oznámit, že kus našel a pak nejkratší cestou ke kusu přivést vůdce. Naučený způsob, kterým pes oznamuje, že zvěř našel, oznámí vůdce předem rozhodčímu. Pokud pes jako oznamovač selže, musí se do 10 min. (od doby vypuštění psa) nechat přivolat a dosled od prvního lože provede znovu, ale jako vodič. Znamka z výkonu se sníží o jeden stupeň.

Celková práce na stopě (barvě) je limitována 1 hodinou, včetně vyzkoušení psa (jeho chování) u zastřelené zvěře. Pes, který uspěje na dosledu jako hlasič, nebo oznamovač, je hodnocen současně z chování u střelené zvěře známkou 4.

Na zakládání stopních drah dohlíží rozhodčí, případně pověřený pořadatel. Pořadí psů na dosledu se zásadně losuje.

Ochota k práci na černou zvěř

Tato disciplína se zkouší ve zkušební obůrce, která je umístěna mimo oblast obory, ve které je černá zvěř trvale držena. Zkušební obůrka je dvouplášťová, vnitřní část má rozměry asi 3 x 3 m, vnější oplocení je vzdáleno od vnitřního 15 - 30 cm, aby byla zaručena práce bez kontaktu. Oba pláště zhotovené z přírodního materiálu (dřevěné oplocenky) budou opatřeny řádně uzavíratelnými dvířky. Při dostatečně silných kůlech lze pláště (oplocení) opatřit pouze na tuto jednu řadu kůlů. Výška vnějšího pláště je 2 m.

Pes je vypuštěn na pokyn rozhodčího 30 m pod větrem směrem k obůrce s povelom „hledej“. Pes

by měl černou zvěř navěřit a do 2 minut dosáhnout vnějšího pláště zkušebního zařízení. Délka zkoušky u vlastní obůrky je 5 min.

Pes po dosažení vnějšího pláště má projevit ochotu k práci s projevy tvrdého doléhání a soustavného hlášení. V případě tvrdého doléhání, kde hrozí poranění psa, musí rozhodčí zkoušku ukončit před časovým limitem.

Známkou 4 se hodnotí výkon psa, který nepřetržitě po dobu 5 min. divočáka hlásí, s hlasitými projevy útočí na oplocení se snahou bezprostředního kontaktu.

Známkou 3 se hodnotí výkon psa, který bez hlasitých projevů tvrdě útočí na oplocení a hrozí jeho zranění nebo se projevuje krátkými hlasitými projevy s náznaky útoku na divočáka.

Známkou 2 se hodnotí výkon psa, který divočáka hlásí dobu kratší než 5 min., od oplocení se vzdálí, aby zpravidla vyhledal vůdce a po povzbuzení se k obůrce vrátí.

Známkou 1 se hodnotí výkon psa, který sice divočáka v oplocení krátce hlásí, ale opětovně se vrací k vůdci a je ho nutné vícekrát povzbuzovat, aby se k divočáku vracel.

Známkou 0 se hodnotí pes, který se divočáka bojí, nehlásí ho, samostatně se neodvážá do blízkosti obůrky a celkově nemá o práci zájem.

Za každé opuštění prostoru oplocenky se snižuje známka o jeden stupeň.

Poslušnost

Rozhodčí sledují v průběhu zkoušky, jak pes reaguje na povely vůdce.

S ohledem na temperament honiče nelze hodnotit přivolání psa, pokud sleduje teplé stopy zvěře. Poslušnost je možno posoudit u zkoušky chování po výstřelu a jeho přivolání po skončení hledání. Pes má přijít ochotně k vůdci a dát se v klidu uvázat na vodící řemen. Přivolačací signál je možno dát signální trubkou, lesním rohem nebo píšťalkou - s tím musí být rozhodčí seznámen. Jinak pro posouzení jsou směrodatné všechny rozkazy, které pes dostal od vůdce s přihlédnutím na jejich plnění při celém průběhu zkoušek.

Chování po výstřelu

Disciplína se zkouší na přehledném místě. Pes po vypuštění z řemenu dostane povel „hledej“, když se vzdálí 30 - 50 m vůdce vystřelí, pak vůdce na příkaz rozhodčích psa přivolá. Pes, který je po výstřelu vystrašený, ztratí zájem o hledání, nedá se ze strachu přivolat, je hodnocen z chování po výstřelu známkou 0. Nesmí toto být zkoušeno pouze z jednoho místa, nebo na malém prostoru pro více psů.

Chování u střelené zvěře

Disciplína se zkouší na konci stopní dráhy při dosledu. Zkouška se má provést se zašitým divočákem nebo vysokou zvěř, která v době zkoušek není zmrazená. Posuzuje se hlavně zda pes nenačíná zvěř.

Známkou 4 se hodnotí chování psa, který projeví nebojácnost, případně vzrušení a zájem o ulovenou zvěř tím, že ji zaštekává, kouše - ale nenačíná, očichává apod. Pes má zůstat u zastřelené zvěře a vyčkávat příchodu vůdce, nebo po ověření ulovené zvěře se vrátit k vůdci do 3 min.

Za hlášení u kusu nebo jeho oznámení se připočítává až 5 bodů.

Známkou 3 se hodnotí chování psa, který projeví nebojácnost, vzrušení a zájem o ulovenou zvěř, ale nevyčká u uloveného kusu nebo se do 3 min. nevrátí k vůdci.

Známkou 2 se hodnotí chování psa, který projeví malý zájem o ulovenou zvěř a nevyčká u uloveného kusu nebo se do 3 min. nevrátí k vůdci.

Známkou 1 se hodnotí chování psa, který o ulovenou zvěř projeví minimální zájem - po očichání

zvěře od ní odejde a jde hledat.

Známkou 0 se hodnotí chování psa, který se bojí ke zvěři přiblížit, nebo pes vytrhává kusy zvěřiny a polyká je - načíná.

Chování na stanovišti

Pes má prokázat, že je na stanovišti úplně klidný. Vůdci se rozestaví podél leče mladého lesního porostu 50 kroků od sebe. Honci procházejí lečí a imitují hon včetně asi 2 - 3 výstřelů do vzduchu. Pes je připoután na vodícím řemeni, který má vůdce přes rameno a nesmí ho držet rukou. Pes, který projeví neklid pohybem, hlasem nebo potahováním řemenem, má za každou chybu sníženou známku. Pes, který je volně u nohy neuvázaný je zvýhodněn vyšším koeficientem pro výpočet bodů.

Vytrvalost

Disciplína hodnotí kondici a výkon psa. Přitom je nutno přihlédnout k určitým podmínkám jako je výška sněhové pokrývky, svažitost terénu, venkovní teplota apod. Pes musí celou zkoušku pracovat se zájmem, nechodit po pěšinách, neztrácet na intenzitě. Nejlépe je možno porovnávat v daných podmínkách výkony psů navzájem.

Orientace

Orientace je velmi důležitou vlastností, kterou od honičů požadujeme při práci v rozsáhlém a neznámém prostoru. Pes se musí po ukončení leče vrátit ke svému vůdci nejpozději do půl hodiny. Pokud pes prokazatelně šel za černou nebo vysokou zvěří nebo jinou postřelenou zvěří (liška), může se vrátit později. Opožděný návrat však nesmí znemožnit přezkoušení psa z jiných disciplín v určeném čase zkoušek - pak je ze zkoušky vyloučen.

Vodění na řemeni

Pes má jít klidně vedle levé nohy vůdce, nebo na šouláku za vůdcem. Pes má jít tak, aby nepřekážel, nepředbíhal, netahal vůdce nebo za ním nezaostával - nesmí ani jinak ztěžovat vodění. Vůdce nesmí rukou držet přes rameno přehozené vodítko. Disciplína se zkouší v lese v tyčovíně a sleduje se v průběhu celých zkoušek.

Odložení

Vůdce nahlásí rozhodčímu, jestli psa odloží připoutaného nebo volně. Pes má být odložen na příhodném, klidném místě v lesním porostu apod. Vůdce přiváže psa na místě, které mu rozhodčí určí, případně psa odloží volně. Společně pak s rozhodčím skrytě sleduje chování psa. Po 5 min. pak vůdce vystřelí a vyčká dalších 5 min., kdy mu rozhodčí dá povel, aby si došel pro psa. Pokud je pes odložen volně, může mít na sobě obojek a volně položený barvářský řemen, případně u psa odložený batoh, kabát apod. Každý pes se zkouší individuálně.

Známkou 4 se hodnotí pes, který je odložen klidně a nepohne se z místa.

Nižšími známkami se hodnotí různé projevy neklidu, štěkání, kňučení, trhání se na řemeni, snahu odejít z místa. Není chybou, když se pes po výstřelu posadí nebo postaví, ale jinak zůstane na místě.

Pokud pes opustí místo odložení a odejde k vůdci, hodnotí se **známkou 0**, rovněž tak při trhání se na vodítku a stálém štěkání nebo hlasitém kňučení.

Volné odložení je zvýhodněno vyšším koeficientem pro výpočet bodů.

ZADÁVÁNÍ TITULU „DIVIAČIAR“

Titul „Diviačiar“ je možné zadat psovi, který se zkouškách zaměřených na černou zvěř umístil alespoň ve II. ceně, dostal z ochoty k práci na černou zvěř, z nahánění a dosledu černé zvěře minimálně známku 3. Kromě toho z jeho chování má být zřejmé, že se při hledání hlavně zaměřoval na černou zvěř, dával jí přednost před jinou zvěří a prokázal při doléhání na divočáka, spojené s jeho zaštekáváním náležitou výdrž. Nežádoucí je, aby pes při doléhání přišel s divočkem do přímého styku, ale není to chybou. Důležité je cílevědomost při vyhledávání divočáků a výdrž při hlasitém doléhání na ně.

Zadávání titulu „Diviačiar“ přichází do úvahy jen na zkouškách konaných v revíru s černou zvěří - v žádném případě v obůrkách.

Zadání titulu musí rozhodčí uvést v soudcovské tabulce a v průkazu původu v rubrice „Poznámka“. Na žádost vůdce psa zapíše ČMKJ získání titulu do záhlaví průkazu původu a potvrdí tento záznam razítkem.

Titul „Diviačiar“ se píše před jménem psa a není nárokový.